

Autorka se v diplomové práci zabývá používáním informovaného souhlasu v akutní kardiologii. Je popsán způsob informování pacientů před a po přijetí Konvence na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny. V dalších částech práce popisuje důvody vzniku informovaného souhlasu, jeho formy i zákonné normy, které používání informovaného souhlasu upravují. Nastiňuje teoretické i praktické problémy používání informovaného souhlasu v oboru kardiologie. V praktické části používá metod kvantitativního a kvalitativního výzkumu (dotazníkové šetření, rozhovory s pacienty jednotky intenzivní péče a standardního kardiologického oddělení, obsahová analýza). Z výsledků šetření vyplývá skutečnost, že institut informovaného souhlasu není v praxi správně a důsledně používán. Pacienti očekávají paternalistický přístup ze strany lékařů, většinou si neuvědomují závažnost aktu projevení své vůle informovaným souhlasem. Písemné souhlasy nesplňují formální a obsahové požadavky vyhlášky č. 64 /2007 Sb., o zdravotnické dokumentaci, navíc jsou dlouhé, obsahují velké množství cizích slov a tudíž jsou pro pacienty obtížně srozumitelné. Na základě takto získaných poznatků navrhuje možné cesty ke změně.